

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

พระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

พ.ศ. ๒๕๑๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เป็นปีที่ ๒๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปิโตรเลียม” หมายความว่า ปิโตรเลียมที่ผลิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

“น้ำมันดิบ” หมายความว่า น้ำมันดิบตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

“น้ำมันดิบที่ส่งออก” หมายความว่า น้ำมันดิบที่บริษัทซึ่งได้รับสัมปทาน หรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทานส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือขายให้แก่บุคคลอื่นเพื่อส่งออกนอก

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงน้ำมันดิบที่กลั่นในราชอาณาจักรเฉพาะส่วนที่ถือว่าเป็นน้ำมันดิบที่ส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

“กิจการปิโตรเลียม” หมายความว่า กิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึงการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ทั้งหมด หรือบางส่วนที่เกี่ยวกับกิจการดังกล่าวไม่ว่าการโอนนั้นจะเป็นปกติธุระหรือไม่ก็ตามรวมทั้งกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการหรือการโอนดังกล่าวด้วย

“เงินได้” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้มาอันอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน และรวมถึงภาษีอากรที่มีผู้อื่นออกแทนให้ แต่ไม่รวมถึงภาษีที่ให้ผู้ขายนำมาเป็นเครดิตตามมาตรา ๓๒

“ราชอาณาจักร” หมายความว่า ราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

“สัมปทาน” หมายความว่า สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

“ขาย” หมายความว่า ขายตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

“จำหน่าย” หมายความว่า ส่งน้ำมันดิบไปยังโรงกลั่นน้ำมัน หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันของบริษัท นำปิโตรเลียม ที่ต้องเสียค่าภาคหลวงไปใช้ในกิจการใดๆ ของบริษัทโดยไม่มี การขาย หรือโอนปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงโดยไม่มี ค่าตอบแทน

“ราคามาตรฐาน” หมายความว่า ราคาประกาศตามกฎหมาย ว่าด้วยปิโตรเลียม หักด้วยส่วนลดถ้ามี

“ราคาตลาด” หมายความว่า ราคาในตลาดเปิดเผย หาก ไม่มีราคาดังกล่าว หมายความว่าราคาที่พึงคิดกันระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นอิสระต่อกันโดยไม่มีความสัมพันธ์ในด้านทุน หรือการ จัดการ

“ค่าภาคหลวง” หมายความว่า ค่าภาคหลวงตามกฎหมาย ว่าด้วยปิโตรเลียม

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยปิโตร- เลียม ซึ่ง

(๑) ได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน หรือ

(๒) ซื้อมันดิบที่บริษัทตาม (๑) เป็นผู้ผลิต เพื่อส่ง น้ำมันดิบนั้นทั้งหมดออกนอกราชอาณาจักร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ กำหนดเวลาตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้อธิบดี โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานตรวจค้น หรือยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายของกิจการปิโตรเลียม หรือซึ่งอธิบดีมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายดังกล่าว

การตรวจค้นหรือยึดตามวรรคหนึ่งให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้ถูกตรวจค้นหรือถูกยึด เว้นแต่การตรวจค้นหรือยึดในเวลาดังกล่าว ยังไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีถูกเชิญอย่างขึง อธิบดีจะออกคำสั่งให้ตรวจค้นหรือยึดในเวลาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๗ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บริษัทแสดงบัญชี หลัก-
ฐาน รายงาน หรือแจ้งข้อความใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ หรือซึ่ง
อธิบดีมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมของบริษัท

คำสั่งตามวรรคหนึ่งจะให้ปฏิบัติก่อนรอบระยะเวลาบัญชี
แรกของบริษัทก็ได้

มาตรา ๘ บรรดาบัญชี หลักฐาน และเอกสารประกอบการ
ลงบัญชีซึ่งเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมของบริษัทให้ทำเป็นภาษา
ไทยและต้องระบุเป็นเงินตราไทย เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทร้องขอ
อธิบดีอาจอนุมัติให้บริษัททำเป็นภาษาต่างประเทศและระบุเป็น
เงินตราต่างประเทศได้

มาตรา ๙ บรรดาบัญชี หลักฐาน รายงาน และเอกสาร
ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ หรือซึ่งอธิบดีหรือเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุ
อันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายของกิจการปีโตรเลียม
ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือเจ้าพนักงานประเมิน
มีอำนาจสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้จัดการแปล
เป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาอันสมควรได้

มาตรา ๑๐ หมายเรียก หนังสือแจ้งการประเมิน หรือ
หนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้

นำไปส่งในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ หรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วยเหตุใดๆ ให้ส่งโดยวิธีปิดหมายเรียก หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่น ที่เห็นได้ง่ายที่ประตูบ้าน สำนักงาน ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับ หรือส่งโดยวิธีย่อข้อความในหมายเรียก หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นนั้นลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปสามวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหมายเรียก หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑ เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษี หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือทำให้เป็นที่ล่วงรู้แก่ผู้อื่นโดยวิธีใดๆ เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๒ ให้บริษัทจำกัดและนิติบุคคลที่มีสภาพเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และ

(๒) ภาษีอากรตามกฎหมายอื่น เว้นแต่ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

ทั้งนี้ เฉพาะภาษีอากรที่เก็บจากกำไรสุทธิหรือที่เก็บจากเงินได้ที่ต้องนำมารวมเพื่อคำนวณกำไรสุทธิ หรือเงินได้อันต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ให้บริษัทจำกัดและนิติบุคคลที่มีสภาพเช่นเดียวกับบริษัทจำกัดซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และ

(๒) ภาษีอากรตามกฎหมายอื่น

ทั้งนี้ เฉพาะภาษีอากรที่เก็บจากเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรที่จ่ายจากกำไรสุทธิ หรือที่จ่ายจากเงินได้อันต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อถึงกำหนดชำระหรือนำส่งแล้ว มิได้ชำระหรือนำส่ง ให้ถือเป็นภาษีค้าง

เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับวิธีการเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ให้ลดหรือยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้แก่บุคคลตามสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่รัฐบาลไทยทำกับรัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา ๑๖ ให้อธิบดีมีอำนาจ

- (๑) กำหนดแบบแสดงรายการและแบบพิมพ์อื่น
- (๒) แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่น
- (๓) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับให้ผู้เสียภาษีหรือผู้ทำการแทนทำบัญชี หลักฐาน รายงาน หรือทำการใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและการเสียภาษี

การแต่งตั้งเจ้าพนักงานตาม (๒) และการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๓) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ อำนาจของอธิบดีตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๑) และมาตรา ๑๗ อธิบดีอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากองในกรมสรรพากร หรือสรรพากรเขต เป็นผู้ทำการแทนได้

มาตรา ๑๘ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดส่วนลดจากราคาประกาศตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมไม่เกินร้อยละ ๗ เป็นเวลาไม่เกินเก้าปีนับแต่วันที่บริษัทเริ่มผลิตปิโตรเลียม

หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดส่วนลดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

ภาษีเงินได้และการคำนวณกำไรสุทธิ

มาตรา ๒๐ บริษัทมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้เป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี ในอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการปีโตรเฉลี่ย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีการโอนกิจการปีโตรเฉลี่ย ถ้าบริษัทผู้รับโอนจ่ายเงินได้ที่ เป็นเงินค่าสิทธิ เงินปี หรือเงินได้ประจำ เนื่องจากการโอนนั้น โดยเงินดังกล่าวไม่อาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน ให้บุคคลซึ่งได้รับเงินได้นั้นมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ในอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของเงินได้หลังจากหักต้นทุนตามมาตรา ๓๓ แล้ว

มาตรา ๒๒ การคำนวณกำไรสุทธิให้นำเอาจำนวนดังต่อไปนี้มารวมเป็นรายได้

- (๑) ยอดเงินได้จากการขายปีโตรเลียม
- (๒) มูลค่าของปีโตรเลียมที่จำหน่าย
- (๓) มูลค่าของปีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง
- (๔) ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมซึ่งอาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน
- (๕) ยอดเงินได้อื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการปีโตรเลียม

ในกรณีการโอนสัมปทานตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ตาม (๔) ให้ถือมูลค่าตามบัญชีครั้งสุดท้ายของบริษัทผู้โอนในวันที่โอน

มาตรา ๒๓ รายได้ตามมาตรา ๒๒ ให้หักรายจ่ายตามปกติและจำเป็นได้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ รายจ่ายตามปกติและจำเป็นให้จำกัดอยู่เฉพาะแต่รายจ่ายที่บริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในจำนวนไม่เกินสมควร และได้จ่ายไปทั้งหมดเฉพาะในกิจการปีใดแล้วไม่ว่าจะจ่ายในหรือนอกราชอาณาจักร และภายในข้อจำกัดดังกล่าวให้รวมถึง

(๑) ค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในการเช่าทรัพย์สิน

(๒) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกัน อย่างอื่นที่ใช้ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิต

(๓) ค่ารับรอง

(๔) หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชี

(๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ

(๖) ค่าขาดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน

(๗) ค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออก ไม่ว่าจะชำระเป็นตัวเงินหรือน้ำมันดิบ

(๘) รายจ่ายของสำนักงานใหญ่เท่าที่จัดสรรได้โดยสมควรว่าเกี่ยวกับกิจการปีใดแล้วของบริษัทร

(๘) ราคาทุนของทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ ที่หักค่าชดเชย
รายจ่ายที่เป็นทุนแล้ว สำหรับรายได้ตามมาตรา ๒๒ (๔)

มาตรา ๒๕ รายการที่มีให้ถือเป็นรายจ่ายตามปกติและ
จำเป็นให้รวมถึง

(๑) รายจ่ายที่เป็นทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยน
แปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน

รายจ่ายที่เป็นทุนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า รายจ่ายที่
จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ไม่ว่าจะโดยทาง
ตรงหรือทางอ้อม โดยทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมีผลต่อกิจการ
เป็นเวลาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี และให้หมายความ
รวมถึงผลขาดทุนที่เกิดขึ้นก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตาม
มาตรา ๒๖ (๑) วรรคสอง และรายจ่ายตามปกติและจำเป็นที่
จ่ายไปก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๒๖ (๑) วรรค
สองด้วย

(๒) รายจ่ายที่เป็นการส่วนตัว หรือการให้โดยเสน่หา
หรือรายจ่ายที่เป็นการบริจาค

(๓) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกัน
หรือสัญญาคุ้มกันใดๆ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

(๔) รายจ่ายเพื่อตอบแทนทุนหรือทรัพย์สินของบริษัท

(๕) เงินสำรองหรือเงินสมทบกองทุนใดๆ เว้นแต่ที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๕)

(๖) ภาษีเงินได้ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่บริษัทต้องเสีย
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ต้องเสียในต่างประเทศ

(๗) รายจ่ายเพื่อกิจการหรือเพื่อประโยชน์ในการหามา
ซึ่งเงินได้อันไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) รายจ่ายที่บริษัทพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

(๙) ค่าภาคหลวงสำหรับปีโตรเลียม นอกจากค่าภาค
หลวงตามมาตรา ๒๔ (๗)

(๑๐) ดอกเบี้ย

(๑๑) ค่าธรรมเนียมการสงวนพื้นที่และเงินเพิ่มตาม
กฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียม

(๑๒) ค่าปรับทางอาญา

มาตรา ๒๖ การคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิตาม
หมวดนี้ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) กำไรสุทธิต้องคำนวณเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี

รอบระยะเวลาบัญชีแรก ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทขายหรือ
จำหน่ายปีโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นครั้งแรก แต่ถ้า

อธิบดีอนุมัติให้บริษัทเลือกนับแต่วันใดวันหนึ่งของเดือนเดียวกัน ก่อนวันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปีโตรเลียมนั้นเป็นครั้งแรก ก็ให้ เริ่มนับแต่วันที่บริษัทเลือก ส่วนรอบระยะเวลาบัญชีต่อ ๆ ไป ให้เริ่มนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

รอบระยะเวลาบัญชีใหม่ที่กำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ใน กรณีต่อไปนี้จะมีการกำหนดน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้

(ก) บริษัทถือเอาวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดของรอบ ระยะเวลาบัญชีแรก

(ข) ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการปีโตรเลียม ให้ถือวันเลิก กิจการปีโตรเลียมเป็นวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

(ค) บริษัทได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนวันสิ้นสุด รอบระยะเวลาบัญชี

ในกรณีที่บริษัทโอนสิทธิใด ๆ ตามสัมปทานก่อนวันเริ่ม รอบระยะเวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการ คำนวณกำไรสุทธิเนื่องจากการโอนสิทธิเช่นว่านั้น ให้ถือวันโอน เป็นวันแรกและวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชี และในระย ะเวลาดังแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวจนถึงวันเริ่ม รอบระยะเวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง ให้ถือว่าไม่มีรอบระยะ เวลาบัญชี

(๒) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ วิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชี เพื่อคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิของบริษัท ให้เป็นไปตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชีที่เหมาะสมซึ่งใช้อยู่เป็นปกติในอุตสาหกรรมปีโตรเลียม

(๓) ยอดเงินได้จากการขายปีโตรเลียมตามมาตรา ๒๒ (๑) ให้คำนวณตามราคาที่ขายได้จริงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์การคำนวณค่าภาคหลวงตามกฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียม แต่ไม่ให้ปรับปรุงราคาเนื่องจากความแตกต่างของค่าขนส่งตามกฎหมายนั้น เว้นแต่กรณีน้ำมันดิบที่ส่งออก ถ้าราคาที่ขายได้จริงต่ำกว่าราคามาตรฐานให้คำนวณตามราคามาตรฐาน

(๔) มูลค่าของปีโตรเลียมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คำนวณตามราคาตลาดซึ่งใช้เป็นเกณฑ์การคำนวณค่าภาคหลวงตามกฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียม แต่ไม่ให้ปรับปรุงราคาเนื่องจากความแตกต่างของค่าขนส่งตามกฎหมายนั้น

(๕) มูลค่าของปีโตรเลียมตามมาตรา ๒๒ (๓) ให้คำนวณตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียมที่เกี่ยวกับการคำนวณมูลค่าปีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง

(๖) ถ้าบริษัทหนึ่งที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสำรวจปีโตรเลียมหรือการพัฒนาแหล่งปีโตรเลียมเพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียนั้น แต่ค่าใช้จ่ายนั้นมีได้เสียให้แก่บริษัทอื่นที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิให้ถือเป็นเงินได้ของบริษัทอื่นนั้น

(๗) ค่าขาดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน ให้หักได้เฉพาะตามประเภท อัตรา และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๘) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิตปีโตรเลียม บริษัทจะถือเป็นรายจ่ายที่เป็นทุนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีรายจ่ายนั้นก็ได้

(๙) ค่ารับรอง ให้หักเป็นรายจ่ายได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๑๐) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากสินค้า ให้ถือตามราคาทุน ถ้าราคาทุนเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยเช่นเดียวกับวิธีการตาม (๑๒) ราคาทุนดังกล่าวอาจลดลงได้โดยการหักค่าขาดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนตาม (๗) แต่ห้ามมิให้ตีราคาลดลง ส่วนการตีราคาเพิ่มขึ้นให้กระทำได้เท่าที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร

ฉบับพิเศษ หน้า ๘๐

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

(๑๑) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีจะคำนวณตามราคาทุนก็ได้ หรือจะคำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่าก็ได้ และให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่

การคำนวณราคาทุนตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิชาการบัญชีแล้ว ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๑๒) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณมูลค่าเป็นเงินตราไทยตามอัตราที่ได้ซื้อขายเงินตราต่างประเทศนั้น

ในกรณีที่มิได้มีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศ หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องนั้นตามอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยในรอบระยะเวลาหนึ่งเดือน ก่อนเดือนที่ได้รับมาหรือจ่ายไป โดยคิดจากอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยรายวันที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘๑

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

(๑๓) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศเหลืออยู่ในวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณมูลค่าเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยหลังสุดที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อหรือขายในรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว แต่กรณี ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๑๔) หนี้สูญจะจำหน่ายจากบัญชีได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติการโดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว หนี้สูญรายใดที่ได้จำหน่ายแล้ว ถ้าได้รับชำระในภายหลังให้นำมากำหนดเป็นรายได้ของรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระนั้น

(๑๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ จะถือเป็นรายจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

(ก) กองทุนได้ตั้งไว้เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างโดยเฉพาะ

(ข) เงินกองทุนต้องแยกไว้ต่างหากให้พ้นจากการครอบครองของบริษัท

(ค) เงินกองทุนจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นไม่ได้ นอกจากเพื่อประโยชน์แก่กองทุนโดยเฉพาะ

ฉบับพิเศษ หน้า ๘๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

(ง) เงินสมทบกองทุนต้องไม่กลับกันมาเป็นของบริษัท
อีก และ

(จ) เงินสมทบกองทุนต้องจ่ายตามข้อผูกพันที่มีระเบียบ
ว่าด้วยกองทุนกำหนดไว้เป็นหนังสือ

มาตรา ๒๓ ราชได้เมื่อได้หักรายจ่ายตามปกติและจำเป็น
ออกแล้ว ผลลัพธ์เป็นผลกำไรประจำปีหรือผลขาดทุนประจำปี
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผลกำไรประจำปี ให้หักลดหย่อน
ได้ดังต่อไปนี้

(๑) ผลขาดทุนประจำปีของรอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ใน
สิบรอบระยะเวลาบัญชี ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน

ผลขาดทุนประจำปี เมื่อนำไปหักลดหย่อนในรอบระยะ
เวลาบัญชีใดแล้ว หากยังมีผลขาดทุนประจำปีคงเหลือเป็น
จำนวนเท่าใดให้นำไปหักลดหย่อนในรอบระยะเวลาบัญชีต่อไป
ได้เพียงเท่าจำนวนที่เหลือนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบรอบระยะ
เวลาบัญชี

(๒) เงินบริจากรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละ ๑ ของผลกำไร
ประจำปีหลังจากหักลดหย่อนตาม (๑) แล้ว ทั้งนี้ เฉพาะเงิน
บริจาดังต่อไปนี้

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของ
ทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือ
สถานสาธารณกุศล หรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่น
นอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการโอนกิจการปีโตรเลียม ให้บริษัท
ผู้รับโอนถือเอาผลขาดทุนประจำปีคงเหลือของบริษัทผู้โอนเพื่อ
ประโยชน์ในการหักลดหย่อนตามมาตรา ๒๘ (๑) นับแต่รอบ
ระยะเวลาบัญชีที่มีการโอนเป็นต้นไปได้เสมือนหนึ่งว่ามีได้มีการ
โอนกิจการปีโตรเลียม

ในกรณีที่ค่าตอบแทนที่บริษัทผู้รับโอนจ่ายแก่บริษัทผู้โอน
เนื่องในการโอนกิจการปีโตรเลียมต่ำกว่าผลบวกของมูลค่าทรัพย์สิน
สินหลังจากหักค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนแล้ว กับผลขาดทุน
ประจำปีคงเหลือของบริษัทผู้โอนแต่สูงกว่ามูลค่าทรัพย์สิน
ดังกล่าว ผลขาดทุนประจำปีคงเหลือที่บริษัทผู้รับโอนจะถือเอา
ตามวรรคหนึ่ง ให้จำกัดอยู่เพียงเท่าผลต่างระหว่างค่าตอบแทน
ดังกล่าว กับมูลค่าทรัพย์สินหลังจากหักค่าชดเชยแล้วเท่านั้น ถ้า
มีผลขาดทุนประจำปีคงเหลือยกมาจากหลายรอบระยะเวลาบัญชี

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ให้เฉลี่ยจำนวนส่วนแตกต่างตามส่วนของผลขาดทุนคงเหลือของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

ในกรณีที่ค่าตอบแทนตามวรรคสองมีจำนวนไม่เกินมูลค่าทรัพย์สินหลังจากหักค่าขาดแล้ว บริษัทผู้รับโอนจะถือเอาผลขาดทุนประจำปีคงเหลือของบริษัทผู้โอนเพื่อประโยชน์ในการหักลดหย่อนตามมาตรา ๒๘ (๑) ไม่ได้

บทบัญญัติตามวรรคสองและวรรคสาม มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีการโอนสัมปทานตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๓๐ ผลกำไรประจำปีเมื่อได้หักลดหย่อนตามมาตรา ๒๘ ออกแล้ว เหลือเท่าใด เป็นกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่บริษัทมีภาษีที่จะต้องเสียตามมาตรา ๒๐ ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำค่าภาคหลวงตามมาตรา ๒๕ (๕) มาเป็นเครดิตหักออกจากภาษีนั้นได้ แต่จะเกินจำนวนภาษีไม่ได้

ในการนำค่าภาคหลวงมาเป็นเครดิตหักออกจากภาษีตามวรรคหนึ่ง ค่าภาคหลวงสำหรับรอบระยะเวลาตามกฎหมาย

ว่าด้วยปีโตรเลียมส่วนซึ่งอยู่ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาหักได้เฉพาะในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่บริษัทผู้ได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทานขายน้ำมันดิบให้แก่บริษัทผู้ซื้อเพื่อส่งน้ำมันดิบนั้นทั้งหมดออกนอกราชอาณาจักร ถ้าบริษัทผู้ซื้อต้องเสียภาษีตามมาตรา ๒๐ เป็นจำนวนเท่าใด ให้บริษัทผู้ขายนำภาษีจำนวนนั้นมาเป็นเครดิตหักออกจากภาษีที่บริษัทผู้ขายต้องเสียในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่บริษัทผู้ขายต้องเสีย

ในกรณีที่บริษัทผู้ซื้อซื้อน้ำมันดิบในราคาต่ำกว่าราคามาตรฐานและขายไปในราคาที่สูงกว่าราคามาตรฐาน เครดิตที่บริษัทผู้ขายจะหักตามวรรคหนึ่งต้องไม่เกินส่วนของจำนวนภาษีที่บริษัทผู้ซื้อเสียสำหรับผลต่างระหว่างราคามาตรฐานกับราคาที่บริษัทผู้ซื้อซื้อน้ำมันดิบ

ในกรณีที่บริษัทผู้ซื้อซื้อน้ำมันดิบในราคามาตรฐานหรือราคาที่สูงกว่าราคามาตรฐาน ไม่ให้หักเครดิตตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๓ การหักต้นทุนจากเงินได้ตามมาตรา ๒๑ ให้หักได้เพียงเท่าผลขาดทุนประจำปีคงเหลือตามมาตรา ๒๘ (๑)

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ของบริษัทผู้โอนกิจการปีโตรเลียม ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

การยื่นแบบแสดงรายการเงินได้

มาตรา ๓๔ บริษัทที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้
ทุกรอบระยะเวลาบัญชี

บริษัทที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทานแต่ละบริษัทมี
หน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับรายได้
ซึ่งเป็นส่วนของบริษัทเอง

มาตรา ๓๕ การยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ตามหมวดนี้
ให้กรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัทมีหน้าที่ยื่นแทนบริษัท

ในกรณีที่บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศมีหน้าที่
เสียภาษี ไม่มีกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัทอยู่ในราชอาณาจักร
ให้ผู้ทำกิจการแทนบริษัทที่อยู่ในราชอาณาจักรในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้อันต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มี
หน้าที่ยื่นแทนบริษัท

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่บริษัทควบเข้ากัน ถ้าบริษัทเดิมยังมี
ได้ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ตามมาตรา ๓๔ ให้บริษัทที่ตั้ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๘๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ขึ้นใหม่โดยการควมเข้ากันมีหน้าที่ขึ้นแบบแสดงรายการเงินได้
แทนบริษัทเดิม

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการโอนกิจการปีโตรเลียม ถ้า
บริษัทผู้โอนไม่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ในเวลาที่กำหนด
และเจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งการไม่ยื่นแบบแสดงรายการนั้น
ต่อบริษัทผู้รับโอนแล้ว ให้บริษัทผู้รับโอนยื่นแบบแสดงรายการ
เงินได้แทนบริษัทผู้โอน

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการปีโตรเลียม ให้ผู้มี
หน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการแทนตามมาตรา ๓๕ มีหน้าที่ยื่น
แบบแสดงรายการเงินได้ ถ้ามีผู้ชำระบัญชี ให้ผู้มีหน้าที่ยื่น
แบบแสดงรายการแทนตามมาตรา ๓๕ กับผู้ชำระบัญชีมีหน้าที่
ร่วมกันยื่นแบบแสดงรายการเงินได้

มาตรา ๓๙ แบบแสดงรายการเงินได้ ให้ใช้แบบที่อธิบดี
กำหนด

ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้กรอรายการใน
แบบนั้นโดยครบถ้วน และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดี
กำหนดไปพร้อมด้วย

มาตรา ๔๐ การยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ ให้ยื่นต่อ
เจ้าพนักงาน ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๑ การยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ ให้ยื่นภายใน
ห้าเดือน นับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

การยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๓๗ ให้ยื่นภายในเวลา
ที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
นับแต่วันได้รับแจ้งการไม่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ของบริษัท
ผู้โอนกิจการปีโตรเลียม

การยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๕๕ ให้ยื่นภายในเวลา
ที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

หมวด ๔

การชำระภาษี

มาตรา ๔๒ การชำระภาษีตามมาตรา ๒๐ ให้ชำระต่อ
เจ้าพนักงาน ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด

การชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง บริษัทจะยื่นคำขอชำระเป็น
เงินตราต่างประเทศสกุลใดก็ได้ เมื่ออธิบดีโดยความเห็นชอบ
ของรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุมัติให้ชำระเป็นเงินตรา
ต่างประเทศสกุลนั้นตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๔๓ ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้บริษัทที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ตามหมวด ๓ ชำระภาษีภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้

ในกรณีตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ มีหน้าที่ชำระภาษีร่วมกับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศด้วย

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินตามหมวด ๖ ให้ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีชำระภาษีนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน เว้นแต่การประเมินตามมาตรา ๕๘ ให้ชำระภาษีภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

หมวด ๕

การหักภาษี ณ ที่จ่าย

มาตรา ๔๕ ให้บริษัทซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา ๒๑ มีหน้าที่

(๑) หักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายทุกคราวที่จ่ายเงินได้นั้นในอัตราตามมาตรา ๒๑

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย

(๓) นำส่งภาษีที่ต้องหักตาม (๑)

การหักภาษีตาม (๑) ให้คำนวณหักตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ การยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหมวดนี้ ให้กรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัทมีหน้าที่ ยื่นแทนบริษัท

ในกรณีที่บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศมีหน้าที่ หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่มีกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท อยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้ทำกิจการแทนบริษัทที่อยู่ในราชอาณาจักรในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่จ่ายตามมาตรา ๒๑ มีหน้าที่ ยื่นแทนบริษัท

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่บริษัทควบเข้ากัน ถ้าบริษัทซึ่งเป็น ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา ๒๑ ยังมีได้ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน มีหน้าที่ ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายแทนบริษัทเดิม

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการโอนกิจการปีโตรเดียว ถ้าบริษัท ผู้โอนไม่ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายภายในเวลาที่ กำหนด และเจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งการไม่ยื่นแบบแสดง รายการนั้นต่อบริษัทผู้รับโอนแล้ว ให้บริษัทผู้รับโอนยื่นแบบ แสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายแทนบริษัทผู้โอน

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่บริษัทเล็กกิจการปีโตรเลียม ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการแทนตามมาตรา ๔๖ มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ถ้ามีผู้ชำระบัญชีให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการแทนตามมาตรา ๔๖ กับผู้ชำระบัญชี มีหน้าที่ร่วมกัน ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย

มาตรา ๕๐ แบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ใช้แบบที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรอกรายการในแบบนั้นโดยครบถ้วน และให้ยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดไปพร้อมด้วย

มาตรา ๕๑ การยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ยื่นภายในเจ็ดวันนับแต่วันจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๒๑

การยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๔๘ ให้ยื่นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการไม่ยื่นแบบแสดงรายการของบริษัทผู้โอนกิจการปีโตรเลียม

การยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๕๕ ให้ยื่นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๕๒ ให้บริษัทที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายนำส่งภาษีภายในเจ็ดวันนับแต่วันจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๒๑ พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๕๑

ในกรณีตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย มีหน้าที่นำส่งภาษีร่วมกับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศด้วย

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินตามหมวด ๖ ให้ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี นำส่งภาษีนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน เว้นแต่การประเมินตามมาตรา ๕๘ ให้นำส่งภาษีภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

มาตรา ๕๔ การยื่นแบบแสดงรายการและการนำส่งภาษีตามหมวดนี้ให้ยื่นและนำส่งต่อเจ้าพนักงาน ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๕ ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งมีได้หักภาษีหรือหักภาษีโดยไม่ถูกต้องก็ดี ต้องรับผิดชอบกับบุคคลซึ่งได้รับเงินได้ตามมาตรา ๒๑ ในการชำระภาษีนั้น

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ได้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้แล้ว แต่มิได้นำส่งภาษีหรือนำส่งภาษีโดยไม่ถูกต้องก็ดี ให้บุคคลซึ่งได้รับเงินได้ตามมาตรา ๒๑ พ้นความรับผิดชอบในการเสียภาษีเท่าจำนวนที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ได้หักภาษีไว้ และให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย รับผิดชอบในการชำระภาษีนั้นแต่ฝ่ายเดียว

หมวด ๖

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา ๕๖ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

(๑) ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้มิได้ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(๓) บริษัทหรือผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมินหรือไม่ตอบ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

คำถามของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจไต่สวนโดยไม่มีเหตุอันสมควร
หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานในการคำนวณภาษี หรือ

(๔) บริษัทมิได้หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือมิได้ยื่นแบบแสดง
รายการหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือมิได้นำส่งภาษีโดยถูกต้องตาม
หมวด ๕

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา
๕๖ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

(๑) จัดทำรายการลงในแบบแสดงรายการเงินได้ตาม
หลักฐานที่เห็นว่าถูกต้อง เมื่อมิได้มีการยื่นแบบแสดงรายการ
เงินได้

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบแสดงรายการเงินได้
หรือในเอกสารที่ขึ้นประกอบแบบแสดงรายการเงินได้เพื่อให้ถูก
ต้อง

(๓) ปรับปรุงจำนวนรายได้และรายจ่ายของบริษัทเพื่อ
ให้ได้จำนวนที่บริษัทควรได้รับและจ่ายถ้าหากบริษัทได้ดำเนิน
การโดยอิสระ แต่บริษัทมิได้ดำเนินการโดยอิสระเพราะมีความ
สัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับบริษัทหรือบุคคลอื่น

(๔) กำหนดราคาหรือมูลค่าของทรัพย์สินหรือกิจการ
ปีโตรเลียมตามราคาตลาดในวันโอน เมื่อการโอนทรัพย์สินหรือ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

กิจการปีโตรเลียมนั้นไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่า
ราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) กำหนดกำไรสุทธิหรือเงินได้ตามที่รู้เห็นหรือ
พิจารณาว่าถูกต้องเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๕๖ (๓)

มาตรา ๕๘ ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรา
๕๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงิน
ได้หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายและออกหมายเรียก
พยานมาให้ถ้อยคำ

(๒) ออกคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้
หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายและออกคำสั่งให้พยาน
ตอบคำถามเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีหลักฐาน รายงานหรือ
เอกสารอันอันควรแก่กรณีมาตรวจสอบได้ส่วน

ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่ผู้รับหมายเรียกหรือคำสั่งไม่น้อยกว่า
เจ็ดวันนับแต่วันได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๕๙ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี
เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจสั่งให้ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้
หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย และมีอำนาจประเมิน

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

ภายใต้ ให้เสียภาษีหรือนำส่งภาษีก่อนกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้ว ให้แจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังบริษัทหรือผู้มีหน้าที่ชำระภาษีหรือนำส่งภาษี ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ เว้นแต่การประเมินตามมาตรา ๕๖ (๓) ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์มาใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการเงินได้ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีขยายหรือเลื่อนออกไปตามมาตรา ๕ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่บริษัทได้ขึ้นแบบแสดงรายการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) ห้าปีนับแต่วันที่บริษัทขึ้นแบบแสดงรายการเงินได้หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่

บริษัทขึ้นแบบแสดงรายการภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการ

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเงินได้ หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในกรณีที่บริษัทมิได้ยื่นแบบแสดงรายการ หรือยื่นแบบแสดงรายการเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี หรือการนำส่งภาษี หรือยื่นแบบแสดงรายการโดยแสดงจำนวนรายได้หรือภาษีที่ต้องนำส่งขาดไปเกินร้อยละ ๒๕ ของจำนวนรายได้หรือภาษีที่ต้องนำส่งในแบบแสดงรายการ

หมวด ๗

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๖๒ ให้บริษัทเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามิได้ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑ หรือภายในกำหนดเวลาที่ขยายหรือเลื่อนออกไปตามมาตรา ๕ ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของภาษี

(๒) ถ้ายื่นแบบแสดงรายการเงินได้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียลดน้อยลง ให้เสียเบี้ยปรับอีกร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ประเมินเพิ่มเติม

(๓) ถ้ามิได้หักภาษี ณ ที่จ่ายหรือมิได้ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๕ หรือยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนภาษีที่นำส่งนั้นน้อยไปกว่าจำนวนที่ควรต้องนำส่ง ให้เสียเบี้ยปรับอีกร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่มิได้หัก ณ ที่จ่าย หรือที่มิได้ยื่นแบบแสดงรายการ หรือที่ยื่นแบบแสดงรายการขาดไป แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ บริษัทใดมิได้ชำระหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ หรือหมวด ๕ หรือชำระหรือนำส่งขาดจากจำนวนที่ควรต้องชำระหรือนำส่ง ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องชำระหรือชำระขาดหรือที่ต้องนำส่งหรือนำส่งขาด โดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา ๖๒ การคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

ในกรณีที่อธิบดีสั่งให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษีตามมาตรา ๕ และได้มีการชำระหรือนำส่งภาษีภายใน

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

กำหนดเวลาที่ขยายหรือเลื่อนให้สั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มทุกกรณีตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้เริ่มนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเงินได้ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี เว้นแต่การประเมินตามมาตรา ๕๘ ให้เริ่มนับแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

เงินเพิ่มตามมาตรา ๕๓ มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา ๖๔ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ เพื่อให้ได้รับชำระเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือว่าเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามหมวดนี้เป็นภาษี

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมา

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

แสดง หรือกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใดไม่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียหรือการนำส่งภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

มาตรา ๗๑ เจ้าพนักงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๑๖ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่หักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งตนมีหน้าที่หักตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษีไว้แล้วละเลยไม่นำส่งตามหมวด ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินที่ออกตามมาตรา ๕๘ หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจได้ส่วนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่บริษัทใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้จัดการ กรรมการบริษัท หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔

นั้น ต้องระวางโทษสำหรับความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ความผิดตามมาตรา ๖๗ ถึงมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๖ ถ้าอธิบดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องรับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวัน กดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะเก็บภาษีเงินได้จากผู้ประกอบการที่โตรเลียมตามอัตราและโดยวิธีการพิเศษต่างหากจากภาษีเงินได้ที่เก็บตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้